

nedošlo ku kryštalizácii sanidínu a miestami ani ku kryštalizácii kremeňa, prvky potrebné na stavbu ich štruktúrnych mriežok zostali v mezostáze, z ktorej po erupciách magmy na povrch utuhla základná hmota.

Resumé z prednášky.

O programoch a plánoch federálnej geochemickej spoločnosti

JAN JARKOVSKÝ

Dňa 23. októbra 1969 konala sa schôdza geochemickej skupiny Slovenskej geologickej spoločnosti v Bratislave, o ktorej píšeme v inej správe.

Predseda skupiny, s. prof. Cambel, DrSc., podal aktuálne informácie o pripravovaných akciách v rámci federálnej geochemickej spoločnosti, o výmene prednášok s pražskou geochemickou skupinou, o vzájomnej informovanosti o prednáškach a iných podujatiach. Prítomných ďalej zoznámil s plánom pripravovaného kongresu Karpatsko-balkánskej asociácie na Slovensku v r. 1974. Informoval členov o pripravovanej kúpe mikrosondy japonskej firmy Jeol, ktorá bude ako združená investícia slúžiť rôznym prírodovedným i technickým organizáciám na Slovensku. V záverečnej diskusii sa nakoniec hovorilo i o problémoch s vydávaním slovenských geologických časopisov.

Hydrogeologické pomery Kuby

LADISLAV MELIORIS

Podľa údajov z r. 1966 Kuba má 7 630 000 obyvateľov, ktorí žijú na ploche 114 524 km². K materskému ostrovu patrí ďalších asi 1600 ostrovov a ostrovčekov. Kuba bola a aj je v súčasnosti svojou štruktúrou poľnohospodárska krajina. Dôležité miesto má však priemysel banský. Ťažba železa, medi, mangánu, chrómu a export ich koncentrátov predstavuje 5% celkového exportu Kuby.

Podnebie Kuby je subtropické – morské. Priemerná ročná teplota ostrova je 25,4 °C. Priemerný ročný úhrn zrážok je asi 1000 mm. Hydrografickú sieť Kuby tvorí asi 200 väčších i menších riek, z ktorých najväčšiu dĺžku dosahuje Rio Cauto, cca 250 km. Najväčšiu vodnosť má však Rio Toa. Väčšina riek nepresahuje dĺžku 80 km. Prietoky všetkých riek vykazujú však veľmi veľkú kolísavosť pre vysoký povrchový odtok, čo je dôsledkom temer úplnej devastácie lesného porastu na území Kuby. Významným geomorfologickým prvkom Kuby sú krasové oblasti. Hydrogeologický výskum krasových oblastí doteraz sa neuskutočnil.

Geologický vývoj Kuby je stratigrafický doložený od jury, staršie útvary zatiaľ nie sú popísané. Ostrov sa nachádza medzi dvomi veľkými tektonickými jednotkami. Na severe je to Bahamská platforma a na juhu Bartletova tektonická prepadlina.

Vlastný ostrov predstavuje intrageosynklinálnu štruktúrnu jednotku, ktorá sa delí na dve zóny: 1. zóna de Zaza, 2. zóna del Cauto. Zónu de Zaza budujú najmä granitoidné, gabroidné a ultrabázické efuzívne a intruzívne horniny, ktoré dávajú zóne osobitný charakter. Karbonatické a terigenné horniny terciéru sú menej zastúpené. Zóna del Cauto sa odlišuje od predošlej prítomnosťou terciérneho vulkanizmu a mladých intruzívnych hornín. Vo vnútri týchto intrageosynklinálnych zón vystupujú tiež štruktúry intrageoantiklinálne, z ktorých najdôležitejšie sú: Pinar del Río, Isla de Pinos, Trinidad a Oriente.

Hydrogeologicky sú na Kube preskúmané len niektoré oblasti, ktoré boli v poslednom období predmetom osobitného záujmu z hľadiska výstavby alebo zásobovania vodou. Tento súčasný stav má svoje historické korene. Hydrogeologický výskum a prieskum sa v minulosti nevykonával. Najdôležitejšia konzumácia vody – záso-